

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 10C/86/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112212331
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1112212331.5

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v právnej veci navrhovateľa: R. G., T. E.. G. XXX, XXX XX M.- E. zastúpeného: JUDr. Lubomírom Müllerem, euroadvokátom, so sídlom Symfonická 1496/9, 158 00 Praha proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, 813 11 Bratislava o náhradu nákladov cestovného v sume 30,40 € s príslušenstvom, o náhradu nákladov právneho zastúpenia v sume 320,92 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 30,40 € spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 09.02.2012 do zaplatenia, vo zvyšku súd návrh zamieťa.

Súd o náhrade trov konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ samostatným návrhom doručeným súdu dňa 23.04.2012, ktorý bol zapísaný sp.zn. 10C 86/2012 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného odporcu na náhradu nákladov právneho zastúpenia v sume 320,92 € spolu s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 26.06.1975 sp.zn. T 98/75 bol navrhovateľ uznaný vinným z trestného činu nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa § 269 ods. 1 Trestného zákona a bol za to odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov nepodmienečne so zaradením do 1 NVS. Uznesením Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 09.09.1992 sp.zn. 2Rvt 30/92 bol rozsudok zrušený vo výroku o treste. Následným rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 30.09.1992 sp.zn. 2Rtv 30/92 bol navrhovateľ odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní troch mesiacov a na základe rozhodnutia Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 29.11.1994 bol navrhovateľ čiastočne odškodnený. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 20.11.2009 sp.zn. 4Nt/12/2009 bola povolená obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov sp.zn. 2Rtv 30/92 zo dňa 30.09.1992 a súčasne týmto uznesením o povolení obnovy konania bol zrušený výrok rozsudku Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 26.06.1975 sp.zn. T 98/75 o vine navrhovateľa a rozsudok Vojenského obvodového súdu Prešov sp.zn. 2Rtv 30/92 zo dňa 30.09.1992 o uložení treste navrhovateľovi ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 18.04.2011 číslo konania 2Tv 30/10-17 bolo trestné konanie navrhovateľa zastavené, nakoľko žalovaný skutok nie je trestným činom.

Navrhovateľ samostatným návrhom doručeným súdu dňa 23.04.2012, ktorý bol zapísaný pod sp.zn. 10C 87/2012 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného odporcu na náhradu nákladov cestovného v sume 30,40 € spolu s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že sa spolu s právnym zástupcom zúčastnil dňa 20.11.2009 pojednávania na Okresnom súde Prešov vo veci vedenej pod sp.zn. 4Nt 12/2009 na ktorom bolo vyhlásené uznesenie o povolení obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov sp.zn. 2Rtv 30/92 zo dňa 30.09.1992 a súčasne týmto uznesením bol zrušený výrok rozsudku Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 26.06.1975 sp.zn. T 98/75 o vine navrhovateľa a rozsudok Vojenského obvodového súdu Prešov sp.zn. 2Rtv 30/92 zo dňa 30.09.1992 o uložení treste navrhovateľovi ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Súd uznesením č.k. 10C 86/2012-14 zo dňa 10.05.2012 spojil obidve konania na spoločné konanie pod spisovou značkou 10C 86/2012v zmysle ustanovenia § 112 ods. 1 O.s.p.

Odporca žiadal zamietnuť návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal náhrady nákladov právneho zastúpenia v sume 320,92 € spolu s príslušenstvom, nakoľko tieto náklady neboli navrhovateľom zaplatené právnemu zástupcovi navrhovateľa v súvislosti s jeho zastupovaním v konaní sp.zn. 4Nt 12/2009 a v konaní 2Tv 3/2010 vedených Okresným súdom Prešov. Tieto trovy navrhovateľ právnemu zástupcovi zaplatil za úkony právnej služby, ktoré boli adresované Ústavnému súdu Českej republiky, Okresnému a Krajskému súdu v Plzni a Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky, na základe ktorých však v konaniach vyvolaných doručenými návrhmi pred vyššie uvedenými orgánmi navrhovateľ nebol úspešný. Navrhovateľ bol úspešný až v konaniach a pred Okresným súdom Prešov vedených po sp.zn. 4Nt 12/2009, 2Tv 3/2010, po ukončení ktorých boli právnemu zástupcovi navrhovateľa trovy v súvislosti s právnym zastupovaním navrhovateľa priznané a aj vyplatené. Odporca taktiež žiadal zamietnuť návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal náhrady cestovného v sume 30,40 € spolu s príslušenstvom, nakoľko navrhovateľ nepreukázal hodnoverným spôsobom výšku uplatneného nároku.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Prešov sp.zn. 4Nt 12/2009, sp.zn. 2Tv 3/2010, obsahom listinných dôkazov založených v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ vo svojom návrhu bol povinný v zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p. pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoľáva a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p. Súd vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľom v návrhu, ktorými odôvodňoval svoj žalobný návrh a prednesu právneho zástupcu navrhovateľa a splnomocneného zástupcu odporcu počas konania.

Z prednesu právneho zástupcu navrhovateľa a z obsahu pripojeného spisu z Okresného súdu Prešov sp.zn. 4Nt 12/2009 mal súd preukázané, že Okresný súd Prešov začal konať vo veci návrhu navrhovateľa na povolenie obnovy konania doručenej súdu navrhovateľom dňa 09.07.2009 prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu JUD. L. Müllerom. Súd vo veci nariadil termín pojednávania na deň 20.11.2009, na ktorý bol predvolaný navrhovateľ spolu správnym zástupcom. Z obsahu zápisnice z pojednávania konaného dňa 20.11.2009 mal súd preukázané, že navrhovateľ sa spolu s právnym zástupcom dostavili na konanie. Okresný súd Prešov na predmetnom pojednávaní vyhlásil uznesenie, ktorým podľa čl. 4 ods. 2 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd povolil obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov sp.zn. 2Rtv 30/192 zo dňa 30.09.1992. Podľa § 400 ods. 1 Tr. por. súd zrušil výrok o vine navrhovateľa uznanej rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 26.06.1975 sp.zn. T 98/75 a výrok o treste uložený navrhovateľovi rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov sp.zn. 2Rtv 30/92 zo dňa 30.09.1992 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo stratili podklad. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.11.2009.

Z obsahu prednesu právneho zástupcu navrhovateľa ako aj z obsahu spisu Okresného súdu Prešov sp.zn. 2Tv 3/2010 mal súd preukázané, že súd uznesením č.k. 2Tv 3/2010-17 zo dňa 18.04.2011, právoplatným dňa 03.05.2011 podľa § 241 ods. 1, písmeno c/ Trestného poriadku v spojení s §215 ods.1 písmeno b/ Trestného poriadku zastavil trestné stíhanie navrhovateľa na ktorého bola podaná dňa 06.06.1975 obžaloba prokurátora Vojenskej obvodovej prokuratúry v Prešove, sp.zn. OPv-137/75 pre trestný čin nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa § 269 ods.1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 24.03.1975 prevzal povolávací rozkaz Rad D číslo 029221 vydaný Okresnou vojenskou správou Rožňava, na základe ktorého mal nastúpiť dňa 03.04.1975 k výkonu základnej vojenskej služby k VÚ 80060 v Stod Plzeň - Juh, túto službu nenastúpil vôbec s odôvodnením, že vojenskú základnú službu nenastúpi, pretože mu to náboženské presvedčenie nedovoľuje. Trestné stíhanie navrhovateľa bolo súdom zastavené z dôvodu, že skutok pre ktorý bola podaná obžaloba nie je trestným činom.

Podľa § 6 ods.1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o treste má voči štátu ten, na kom bol úplne alebo čiastočne vykonaný trest, ak v neskoršom konaní bol spod obžaloby oslobodený alebo ak bolo proti nemu trestné stíhanie zastavené. Zákon tu výslovne vymedzuje okruh osôb, ktoré majú právo žiadať o náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o treste a s výnimkou uvedenou v § 7 zákona, toto právo priznáva jedine osobe, na ktorej bol trest vykonaný

Súd navrhovateľovi v súvislosti s účasťou na konaní o povolení obnovy konania vedenej pod sp.zn. 4Nt12/2009 Okresným súdom Prešov priznal uplatnený nárok v sume 30,40 €, nakoľko náhradu

cestovného vo výške ceny cestovného lístka Frídek Místek - Prešov si navrhovateľ neuplatnil vo vyúčtovaní trov obhajoby, ktoré Okresnému súdu Prešov doručil právny zástupca navrhovateľa dňa 08.03.2011 po skončení konania 4Nt 12/2009, 2Tv 3/2010. Navrhovateľ si uplatnil len paušálnu náhradu nákladov cestovného v súvislosti s konaním v ktorom bol úspešný tým, že bola povolená konajúcim súdom unesením 4Nt 12/2009-11 zo dňa 20.11.2009 právoplatným dňa 20.11.2009 obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov sp.zn. 2Rtv-30/92 zo dňa 30.09.1992 a zároveň súd podľa § 400 ods.1 Tr. por. zrušil výrok o vine navrhovateľa uznanej rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 26.06.1975 sp.zn. T 98/75 a výrok o treste uložený navrhovateľovi rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov sp.zn. 2Rtv 30/92 zo dňa 30.09.1992 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Navrhovateľ odporcu požiadal o predbežné prerokovanie nároku žiadosťou doručenou odporcovi dňa 08.08.2011. Odporca uplatnený nárok navrhovateľom neprerokoval a nárok navrhovateľa ani v šesťmesačnej lehote neuspokojil. Šesť mesačná lehota odporcovi na prerokovanie nároku uplynula dňa 08.02.2012. Súd priznal navrhovateľovi aj príslušenstvo žalovanej pohľadávky v zmysle ustanovenia § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a to 9% ročný úrok z omeškania. Odporca sa svojim plnením dostal do omeškania dňom 09.02.2012, to je dňom nasledujúcim po dni uplynutia lehoty na predbežné prerokovanie uplatneného nároku navrhovateľom. Súd na základe vykonaného dokazovania návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietol, nakoľko uplatnené trovy obhajoby v sume 320,90 € neboli zaplatené navrhovateľom zvolenému právnomu zástupcovi JUDr. L. Müllerovi v súvislosti s konaniami vedenými pred Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 4Nt 12/2009, ktorý začal konať vo veci návrhu navrhovateľa na povolenie obnovy konania doručenej súdu navrhovateľom dňa 09.07.2009 prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu JUDr. L. Müllerom a ani v súvislosti s vedením konania Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 2Tv 3/2010, ktorý uznesením č.k. 2Tv 3/2010-17 zo dňa 18.04.2011, právoplatným dňa 03.05.2011 podľa § 241 ods.1, písmeno c/ Trestného poriadku v spojení s § 215 ods.1 písmeno b/ Trestného poriadku zastavil trestné stíhanie navrhovateľa na ktorého bola podaná dňa 06.06.1975 obžaloba prokurátora Vojenskej obvodovej prokuratúry v Prešove, sp.zn. OPv-137/75 pre trestný čin nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa § 269 ods.1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 24.03.1975 prevzal povolávací rozkaz Rad D číslo 029221 vydaný Okresnou vojenskou správou Rožňava, na základe ktorého mal nastúpiť dňa 03.04.1975 k výkonu základnej vojenskej služby k VÚ 80060 v Stod Plzeň - Juh, túto službu nenastúpil vôbec s odôvodnením, že vojenskú základnú službu nenastúpi, pretože mu to náboženské presvedčenie nedovoľuje. Trestné stíhanie navrhovateľa bolo súdom zastavené z dôvodu, že skutok pre ktorý bola podaná obžaloba nie je trestným činom. Z obsahu pripojených spisov mal súd preukázané, že zvolený právny zástupca navrhovateľa v súvislosti s uvedenými konaniami vedenými Okresným súdom Prešov doručil uvedenému súdu dňa 08.03.2011 vyúčtovanie trov obhajoby po skončení konania sp.zn. 4Nt 12/2009, sp.zn. 2Tv 3/2010 v sume 263,85 €. Okresný súd Prešov uznesením sp.zn. 2Tv 3/2010 zo dňa 13.03.2012, právoplatným dňa 04.05.2012 priznal zvolenému právnomu zástupcovi odmenu v sume 194,70 €. Odmena bola priznaná právnomu zástupcovi navrhovateľa za tri úkony právnej služby a to za prevzatie a prípravu obhajoby, za písomné podanie na súd zo dňa 20.11.2009, za účasť na pojednávaní konanom dňa 20.11.2009. Právnomu zástupcovi navrhovateľa bola uznesením priznaná aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné. Z obsahu pripojeného spisu mal súd preukázané, že priznaná odmena bola právnomu zástupcovi navrhovateľa Okresným súdom Prešov zaplatená dňa 04.06.2012.

Právny zástupca navrhovateľa počas konania tvrdil, že uplatnené trovy obhajoby v konaní 10C 86/2012 v sume 320,92 € si uplatnil navrhovateľ v súvislosti s konaním vedeným pred Okresným súdom Prešov, nakoľko toto konanie podľa vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa bolo vyústením jeho konania vyvolaného tým, že dňa 29.05.2001 prevzal právne zastúpenie navrhovateľa a na základe udelenej plnej moci navrhovateľom ako právny zástupca navrhovateľa doručil dňa 07.06.2001 Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky podnet k sťažnosti pre porušenie zákona zo dňa 29.05.2001 v súvislosti s pôvodným konaním vedeným Vojenským obvodovým súdom Prešov pod č.k. T 98/75, v ktorom bol navrhovateľ uznaný vinným z trestného činu nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa § 269 ods.1 Trestného zákona a bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov, ako aj v súvislosti s rehabilitačným konaním vedeným Vojenským obvodovým súdom Prešov pod č.k. 2Rtv 30/92, v súvislosti s ktorým bol navrhovateľ len čiastočne odškodnený. Na základe vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa a z obsahu listinného dôkazu - písomného oznámenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 26.07.2001 mal súd preukázané, že prokurátor nezistil po preskúmaní veci také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali použitie mimoriadneho opravného prostriedku - podanie sťažnosti pre porušenie zákona, ako to vyplýva z ustanovenia § 266 ods.1 Trestného poriadku a podnet navrhovateľa bol z

tohto dôvodu odložený ako nedôvodný. Po doručení predmetného oznámenia z Generálnej prokuratúry SR právny zástupca navrhovateľa dňa 18.07.2002 doručil Okresnému súdu Plzeň - mesto návrh na povolenie obnovy konania zo dňa 16.07.2002. Z výpovede právneho zástupcu navrhovateľa a z obsahu listinného dôkazu a to uznesenia Okresného súdu Plzeň - mesto sp.zn. 10Nt 267/2002 zo dňa 30.12.2002 mal súd preukázané, že návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci navrhovateľa bol zamietnutý. Voči predmetnému rozhodnutiu právny zástupca navrhovateľa podal sťažnosť. Krajský súd v Plzni uznesením sp.zn. 6To 363/2003 zo dňa 23.07.2003 návrh na povolenie obnovy v trestnej veci navrhovateľa zamietol. Z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa a z obsahu listinného dôkazu mal súd preukázané, že právny zástupca navrhovateľa po doručení predmetných rozhodnutí vydaných Okresným súdom Plzeň - mesto a Krajského súdu v Plzni doručil Ústavnému súdu Českej republiky ústavnú sťažnosť pre porušenie práva navrhovateľa zo dňa 05.01.2004. Z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa a z uznesenia Ústavného súdu Českej republiky III.ÚS 21/04 zo dňa 19.02.2004 mal súd preukázané, že sťažnosť navrhovateľa podaná jeho zvoleným právnym zástupcom bola odmietnutá. Následne právny zástupca navrhovateľa doručil dňa 15.03.2004 Generálnej prokuratúre SR podnet pre porušenie zákona v trestnej veci navrhovateľa zo dňa 12.03.2004. Podnet bol prokurátorom Generálnej prokuratúry SR odložený ako nedôvodný. Právny zástupca navrhovateľa opäť dňa 16.06.2004 doručil Generálnej prokuratúre SR opakovaný podnet k podaniu sťažnosti pre porušenie zákona a zároveň sťažnosť na postup prokurátora Generálnej prokuratúry SR pri vybavení prvého podnetu k podaniu sťažnosti pre porušenie zákona. Prokurátorom Generálnej prokuratúry SR listom zo dňa 20.12.2004 bolo právnemu zástupcovi navrhovateľa oznámené, že opakovaný podnet je nedôvodný a postup prokurátora bol považovaný za vecne aj právne správny.

Právny zástupca navrhovateľa až následne dňa 09.07.2009 doručil Okresnému súdu Prešov návrh na povolenie obnovy konania, ktorému tak ako súd uviedol vyššie bolo vyhovené v konaní vedenom pod sp.zn. 4Nt 12/2009 a následne trestné stíhanie voči navrhovateľovi v konaní 2Tv 3/2010 bolo zastavené. Z rozhodnutí Okresného súdu Prešov nevyplýva žiadna nadväznosť na vyššie realizované úkony právnej služby právneho zástupcu navrhovateľa voči Generálnej prokuratúre SR, Okresnému súdu Plzeň - mesto, Krajskému súdu Plzeň, Ústavnému súdu ČR. Tieto úkony právnej služby síce smerovali k zmierneniu následkov vyvolaných pôvodným trestným stíhaním navrhovateľa vedeným Vojenským obvodovým súdom Prešov pod sp.zn. T 98/75 pre nenastúpenie do brannej služby, no tieto úkony právnej služby boli vyhodnotené súdmi a prokuratúrou ako nedôvodné.

Právny zástupca navrhovateľa doručil odporcovi dňa 08.08.2011 žiadosť o predbežné prekovanie uplatneného nároku s tým, že odporcovi doručil rozpis vykonaných úkonov právnej služby voči vyššie uvedeným subjektom. Odporca uplatnený nárok navrhovateľa v zákonom určenej lehote neprerokoval. Podľa § 1 zákona č. 58/1969 Zb. (ďalej len "zákon č. 58/1969 Zb."), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli. Tejto zodpovednosti sa nemožno zbaviť.

Podľa § 2 zákona č. 58/1969 Zb., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím majú tí, ktorí sú účastníkmi konania a boli poškodení nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2, 3 zákona č. 58/1969 Zb., právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o treste má voči štátu ten, na kom bol úplne alebo čiastočne vykonaný trest, ak v neskoršom konaní bol spod žaloby oslobodený alebo ak bolo proti nemu trestné stíhanie zastavené. Právo na náhradu škody má i ten, kto bol v neskoršom konaní odsúdený na miernejší trest, než ktorý bol na ňom vykonaný na podklade zrušeného rozsudku. Právo na náhradu škody podľa predchádzajúcich odsekov nemá ten,

a) kto si privodil svoje odsúdenie úmyselne alebo

b) proti komu bolo neskoršie trestné stíhanie zastavené len preto, že mu bola udelená milosť alebo že po právoplatnosti pôvodného rozsudku bola udelená amnestia vzťahujúca sa na čin, za ktorý bol pôvodný trest uložený.

Podľa § 20 zákona č. 58/1969 Zb., pokiaľ nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone Občianskym zákonníkom.

Podľa § 27 zákona č. 58/1969 Zb., zodpovednosť podľa tohto zákona sa vzťahuje na náhradu škody spôsobenej rozhodnutiami, ktoré budú vydané po dni nadobudnutia účinnosti tohto zákona, a na náhradu škody spôsobenej po tomto dni nesprávnym úradným postupom.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľ bol rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 26.06.1975 sp.zn. T 98/75 uznaný vinným z trestného činu nenastúpenia služby v

ozbrojených silách podľa § 269 ods. 1 Trestného zákona a bol za to odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov nepodmienečne so zaradením do 1 NVS. Uznesením Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 09.09.1992 sp.zn. 2Rtv 30/92 bol rozsudok zrušený vo výroku o treste. Následným rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 30.09.1992 sp.zn. 2Rtv 30/92 bol navrhovateľ odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní troch mesiacov a na základe rozhodnutia Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 29.11.1994 bol navrhovateľ čiastočne odškodnený. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 20.11.2009 sp.zn. 4Nt 12/2009 bola povolená obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov sp.zn. 2Rtv 30/92 zo dňa 30.09.1992 a súčasne týmto uznesením o povolení obnovy konania bol zrušený aj výrok rozsudku Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 26.06.1975 sp.zn. T 98/75 o vine navrhovateľa a rozsudok Vojenského obvodového súdu Prešov sp.zn. 2Rtv 30/92 zo dňa 30.09.1992 o uloženom treste navrhovateľovi ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 18.04.2011 číslo konania 2Tv 30/10-17 bolo trestné stíhanie navrhovateľa zastavené, nakoľko žalovaný skutok nie je trestným činom.

Navrhovateľ na ktorom bol trest vykonaný a následne voči ktorému bolo vyššie uvedeným rozhodnutím trestné stíhanie zastavené je aktívne vecne legitimovaný subjekt na podanie žalobného návrhu, ktorý však musí preukázať, že v súvislosti s uvedenými konaniami mu škoda náhrady ktorej sa domáha vznikla. Podmienkou zodpovednostného vzťahu je 1. vykonanie trestu celkom či sčasti, napriek tomu, že v neskoršom konaní došlo k oslobodeniu spod obžaloby alebo k zastaveniu trestného stíhania, 2. vznik škody a 3. príčinná súvislosť medzi podmienkami 1 a 2. Podmienka subsumovaná pod 1. bola naplnená navrhovateľ vykonal trest a trestné stíhanie bolo voči nemu zastavené. Pokiaľ ide o podmienku vzniku škody, možno uviesť, že škoda je definovaná ako majetková ujma, ktorú možno objektívne vyjadriť všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi. Za skutočnú škodu sa považuje majetková ujma vyjadriteľná peniazmi, ktorá spočíva v zmenšení, v znížení či v inom znehodnotení už existujúceho majetku poškodeného. Už zo samotnej tejto definície je zrejmé, že škodou môžu byť tiež účastníkom konania skutočne vynaložené náklady na to ktoré konanie, nakoľko nimi dochádza k zmenšeniu existujúceho majetku. Pokiaľ ide o naplnenie podmienky subsumovanej pod 3. je zrejmé, že fakt oslobodenia spod obžaloby alebo zastavenie trestného stíhania v neskoršom konaní spätne znamená, že nezákonné vykonanie trestu, implikujúce aj nezákonné rozhodnutie o vine a o tomto treste (ktoré muselo predchádzať), vyvolalo zo strany pôvodne odsúdeného procesné úkony smerujúce k odstráneniu pre neho nežiaducich právnych dôsledkov, ktoré by v prípade neexistencie uvedeného nezákonného postupu štátu neboli potrebné; tj. úkony usilujúce o oslobodenie spod obžaloby či o zastavenie trestného stíhania. Teda, náklady konania vedúceho k oslobodeniu spod obžaloby, či zastaveniu trestného stíhania sú v príčinnej súvislosti s "vykonaním trestu" (ktoré implikuje rozhodnutie o vine a treste), nakoľko ním boli v podstate vyvolané.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľ dňa 01.08.2011 zaplatil zvolenému právnenému zástupcovi trovy obhajoby v sume 320,92 € za sedem úkonov právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 29.05.2001, podnet k sťažnosti pre porušenie zákona adresovaný Generálnej prokuratúre SR zo dňa 29.05.2001, návrh na povolenie obnovy konania zo dňa 16.07.2002 doručený Okresnému súdu Plzeň - mesto, sťažnosť proti uzneseniu OS Plzeň - mesto zo dňa 04.04.2003 doručená Krajskému súdu Plzeň, ústavná sťažnosť zo dňa 05.01.2004 adresovaná Ústavnému súdu Českej republiky, podnet k podaniu sťažnosti pre porušenie zákona zo dňa 12.03.2004 doručený Generálnej prokuratúre SR, opakovaný podnet k podaniu sťažnosti pre porušenie zákona zo dňa 16.06.2004 doručený Generálnej prokuratúre SR, ktorými však nebola vyvolaná zákonná podmienka vzniku nároku na náhradu škody, nakoľko na základe žiadneho z úkonov právnej služby navrhovateľ nedosiahol to, že by trestné stíhanie voči nemu bolo zastavené /§ 6 zákona č. 58/1969 Zb./ Trestné stíhanie bolo voči navrhovateľovi zastavené až uznesením Okresného súdu Prešov pod č.k. 2Tv 3/10-17 zo dňa 18.04.2011, ktorému vydaniu predchádzalo konanie o návrhu navrhovateľa na obnovu konania, ktorý zvolený právny zástupca navrhovateľa doručil Okresnému súdu Prešov dňa 09.07.2009 a na základe ktorého bolo vydané uznesenie sp.zn. 4Nt 12/2009 zo dňa 20.01.2009, právoplatné dňa 20.11.2009 o povolení obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov sp.zn. 2Rtv 30/92 zo dňa 30.09.1992 a súčasne týmto uznesením o povolení obnovy konania bol zrušený aj výrok rozsudku Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 26.06.1975 sp.zn. T 98/75 o vine navrhovateľa a rozsudok Vojenského obvodového súdu Prešov sp.zn. 2Rtv 30/92 zo dňa 30.09.1992 o uloženom treste navrhovateľovi ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce. Predpoklady pre vznik nároku na náhradu škody musia byť splnené kumulatívne a v prípade, že jeden z predpokladov splnený nie je, nemôže byť navrhovateľ v konaní o náhradu škody úspešný podľa ustanovenia § 6 zák. č. 58/1969 Zb. Voči navrhovateľovi trestné

stíhanie bolo zastavené až na základe rozhodnutia vydaného Okresným súdom Prešov vedeného pod sp.zn. 4Nt 12/2009 o povolení obnovy konania, na základe ktorého mohlo byť vydané rozhodnutie 2Tv 2/2010 zo dňa 18.04.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.05.2011 o zastavení trestného stíhania navrhovateľa. V predmetnom konaní bol navrhovateľ taktiež zastúpený JUDr. L. Müllerom, ktorý súdu doručil dňa 08.03.2011 vyčíslenie trov obhajoby, ktoré boli právnomu zástupcovi navrhovateľa priznané uznesením Okresného súdu Prešov sp.zn. 2Tv 2/2010 zo dňa 13.03.2012 a vyplatené dňa 04.06.2012 a to za úkony právnej služby - prevzatie a príprava obhajoby, písomné podanie na súd, za účasť na verejnom zasadnutí. Navrhovateľovi ako subjektu, na ktorom bol vykonaný trest odňatia slobody, by mu prináležala náhrada nákladov vynaložených v súvislosti s oslobodením spod obžaloby, či zastavením trestného stíhania; teda v danej veci i nákladov vynaložených v konaní o povolení obnovy konania, v následnom obnovenom konaní. Navrhovateľ nepreukázal, že by tieto trovy obhajoby právnomu zástupcovi zaplatil v súvislosti s jeho zastupovaním v uvedených konaniach - tieto trovy obhajoby boli zaplatené právnomu zástupcovi navrhovateľa štátom - Okresným súdom Prešov dňa 04.06.2012 a suma 320.92 € bola navrhovateľom zaplatená právnomu zástupcovi navrhovateľa za úkony, ktoré tak ako súd uviedol vyššie k povoleniu obnovy konania a následne zastaveniu trestného stíhania navrhovateľa nevedli. Vykonané a vyúčtované úkony právnej služby neboli účelné vo vzťahu k povoleniu obnovy konania t.j. priamo nevedli k povoleniu obnovy konania a následnému zastaveniu trestného stíhania navrhovateľa. Navrhovateľ bol zastúpený advokátom, ktorý mal pristupovať k plneniu si svojich povinností s odbornou starostlivosťou tak, že mal odborne posúdiť, ktorým z úkonov právnej služby dosiahne zastavenie trestného stíhania navrhovateľa. Súd má za to, že za škodu nemožno považovať všetky náklady, ktoré navrhovateľ vynaložil v súvislosti s dosiahnutím zastavenia trestného stíhania. Navrhovateľovi by vznikla škoda v tomto prípade len v súvislosti so zaplatenými trovami obhajoby v konaní, ktorým trestné stíhanie navrhovateľa bolo zastavené no na základe vykonaného dokazovania navrhovateľ trovy obhajoby v súvislosti s týmto konaním zvolanému právnomu zástupcovi JUDr. L. Müllerovi nezaplatil, teda navrhovateľovi nevznikla škoda v príčinnej súvislosti s konaním, ktorým trestné stíhanie navrhovateľa bolo zastavené.

V tejto súvislosti súd uvádza, že časť úkonov právnej služby bola adresovaná súdom Českej republiky, za činnosť ktorých odporca - Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR nemôže niesť zodpovednosť.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 3 O.s.p. v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd v zmysle citovaného ustanovenia § 151 ods. 3 O.s.p. o náhrade trov konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania a z dôvodu zložitosti veci.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§ 205 ods.1 O.s.p./.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 205 ods. 2 O.s.p./